

מ"ת 45788/05/15 - מדינת ישראל נגד דני אדוג

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 45788-05-15 מדינת ישראל נ' אדוג(עציר)

בפני	כבוד השופט אמיר דהאן
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	דני אדוג (עציר)

החלטה

בפני בקשת המאשימה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו .

המשיב דני אדוג ת.ז. 203777966 יליד 1991 מאשדוד הועמד לדין בכתב אישום מתוקן ביום 07/06/2015 . המשיב נעצר ביום 18/05/2015

כתב האישום

האישום הראשון מייחס למשיב כי עובר לתאריך 19/01/2015 מכר ליורי רייכלין 500 גרם חשיש בתמורה ל 41,500 ₪ , מהם שילם יורי בפועל 25,000 ₪

לאחר זמן גויס יורי רייכלין כסוכן משטרה וקבע עם המשיב שיחזיר את חובו בתשלומים .

האישום השני מייחס למשיב כי ביום 21/01/2015 שוחח טלפונית עם הסוכן והציע לו שימכור לו באמצעות אחר , אלמוג מריחואנה ונקבעו הכמות והמחיר . הסוכן התקשר לאלמוג וקבע איתו , אלמוג הגיע למקום ברכב ומכר לסוכן 9.5 גרם חשיש תמורת 900 ₪ .

האישום השלישי מייחס למשיב את האירועים הבאים שארעו ביום 18/02/2015 :

הסוכן התקשר אל המשיב וביקש " 25 שקל" המשיב אמר לו שיחזור אליו

המשיב שלח הודעת טקסט ובה תיאם מסירת סם על ידי אלמוג ואת מחירו 2200 ₪ וכן מספר טלפון. הסוכן התקשר לטלפון, דיבר עם אלמוג ואמר לו "דני דיבר איתך" אלמוג אמר שכן ונקבעה פגישה נמסר הסם והוספה לו המלצתו החמה של אלמוג . בעסקה זו נמסר 24.2 גרם קנבוס תמורת 2200 ₪ .

האישום הרביעי מייחס למשיב כי ביום 20/04/2015 דיבר איתו הסוכן וביקש קוקאין, המשיב אמר שיש את הסם אצל חבר והשניים קבעו להפגש כשבפגישה יוחזר גם חלק מהחוב.

המשיב והסוכן נפגשו ודיברו המשיב ביקש ראשית שני גרם ל"טעימה" והמשיב אמר לו כי העלות היא 550-600 ₪ והוא ידאג כי חבר שלו ימכור את הסם השניים נכנסו למכוניתו של המשיב המשיב הראה לסוכן חתיכת קנביס והלל אותה בפניו והוסיף כי אם יקנה כמויות יזכה להנחה. הסוכן נתן למשיב 2500 ₪ על חשבון החוב. באותו ערב הפנה המשיב את הסוכן לשגיא אוחנה ואמר לו שהוא חבר של המשיב. אוחנה אמר לו בהמשך שכבר אמרו לו לפני יומיים מה הסוכן צריך ולאחר מספר שיחות תאום נפגש הסוכן עם אוחנה. אוחנה אמר לו שהוא מוכר לו רק משום שדני סומך עליו ומכר לו 1.69 גרם קוקאין תמורת 1200 ₪. הסוכן התלונן על איכות החומר שסופק על ידי אוחנה והמשיב אמר לו שהוא יודע על זה וינסה כיוון אחר.

האישום השביעי מייחס למשיב כי בחיפוש בביתו נמצא קוקאין במשקל של 0.6145 גרם וקנבוס במשקל של 0.26 גרם וכן כספים, משקל ושיקים.

על כל אלה הואשם המשיב בארבע עבירות של סחר בסם עבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית עבירה של החזקת כלים שלא לצריכה עצמית ועבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית.

ראיות לכאורה

ב"כ המשיב לא חלק על קיום ראיות לכאורה לשיחות ולפגישות האמורות בכתב האישום, אף כי חלק על נוסח התמלול המדויק בחלק מן השיחות.

טענתו של ב"כ המשיב מורכבת: ב"כ המשיב טען כי חומר הראיות מעיד על כך שהמשיב הודח שלא כדין לבצע את העבירות נשוא אישומים 2-4 שכן למעשה הסוכן לחץ עליו להפנות אותו לאחרים שיספקו לו סמים כאשר מנוף הלחץ הוא התשלומים על חשבון החוב.

בהקשר לזאת נאמר כי המשיב אמר יותר מפעם אחת לסוכן כי אינו עוסק בסמים אך הוא מכיר אנשים שעוסקים בסמים ולמעשה לא היה למשיב כל חלק בסחר עצמו אלא שהכיר ספקי סמים בהיותו צרכן סמים והפנה את הסוכן על מנת לרצות את הסוכן כדי לקבל את הכסף המגיע לו.

ואכן היו העסקאות מול אנשים אחרים ולא מול המשיב.

ב"כ המאשימה ראה את המשיב כחוליה מרכזית במהלכי הסחר ואת האחרים שאליהם נשלח הסוכן כאנשים מטעמו ולא כעצמאים אותם תיווך למשיב.

מסגרת נורמטיבית - הדחה - פח יקוש - הגנה מן הצדק ומעצר עד תום ההליכים.

במקרים מעין אלה הורנו בית המשפט העליון קשר הדוק בין סוכנים מדיחים להגנה מן הצדק:

אסקור להלן את הכללים שקבע בית המשפט העליון בעניין סוכן מדיח:

התפתחות הפסיקה והחקיקה כרכה את שאלת הסוכן המדיח עם הדוקטרינה של הגנה מן הצדק ובית המשפט העליון אימץ לאחרונה את כריכת שתי הדוקטרינות זו בזו, תוך שהוא מעיין מחדש בהלכות אפנג'ר ודיין וקובע כי במקרים קיצוניים תשמש הדחה בוטה לדבר עבירה כנימוק לפטור מהליכים פלייטים במסגרת דוקטרינת ההגנה מן הצדק.

וכך נאמר בפסק דינו של כב' השופט הנדל [רעפ 1201/12 יוסף קטיעי נ' מדינת ישראל].

גישה נוספת הוצעה כי יתכן שהעדפת מבחן ה"סתירה המהותית" בסעיף 149(10) על פני מבחנים מצמצמים יותר מעידה על נכונות להרחיב במידת מה את תחומה של ההגנה (ע"פ 5672/05 סגר נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פס' 111 לפסק הדין (21.10.07) (להלן: עניין סגר)).

על רקע התפתחות זו, נידונה בבית משפט זה טענה לפיה מעורבות הרשות בעבירה על-ידי עידוד אקטיבי לביצועה צריכה להקים הגנה מן הצדק.

בית המשפט העליון ממשיך ומחלק שם את ההגנה מן הצדק בשל הדחה לשלושה צמתי התייחסות, באחד מצמתיים אלה הוא קובע את ההלכה הבאה:

עמדתי היא כי ייתכן שבנסיבות חריגות, קיומה של הדחה עובדתית או מעורבות אחרת של גוף פרטי תצדיק ביטול כתב אישום או הפסקת הליך פלילי. זאת אם נוצרת סתירה מהותית לעקרונות של צדק והגנות משפטיות. להשקפתי, טבעי הוא כי "הדחה" עובדתית תמצא את מקומה בהגנה מן הצדק, אך לא בהגנה מפני אחריות פלילית. שהרי הראשונה בוחנת את ההליך הפלילי במנותק משאלת האשמה של הנאשם, ומאפשרת להביא לביטולו של ההליך ללא בחינת קיומן של כל יסודות העבירה הפלילית. לכן, הפסקת הליכים ולא זיכוי מאשמה - פטור ממשפט ולא מאחריות פלילית.

בפסק דינו של כב' השופט דנציגר באותה פרשה נאמר כך:

בשים לב לאמור לעיל, דומני כי בשלה העת לדון מחדש בשאלה האם יש מקום להחלת הגנת "הפח היקוש" לא רק בשלב גזירת הדין. ברם, לאור הממצאים העובדתיים ונסיבותיהן של הבקשות דנו, כפי שעמד עליהם השופט הנדל בחוות דעתו, נדמה כי הפרשה דנו אינה מהווה את המסד הראוי לדין בשאלה משפטית נכבדה זו ויש להותירה לעת מצוא.

כב' השופט ג'ובראן התייחס גם הוא לשאלה זו ומפיו יש לצטט כך:

1. לגבי הכרעת הדין, דומה כי חבריי מסכימים כי אין מניעה שדוקטרינה זו תיבחן במסגרת הגנה מן הצדק. המחלוקת ביניהם, להבנתי, סבה על תחולת ההגנה כעילה לפטור מאחריות פלילית.....

4. לעניין תחולתה במסגרת הגנה מן הצדק, דעתי כדעת שני חבריי. האפשרות לעשות שימוש בהגנת "פח היקוש" במסגרת הגנה מן הצדק לנאשם כבר הועלתה בפסיקת בית משפט זה ב-ע"פ 1224/07 מדינת ישראל נ' בלדב [פורסם בנבו] (10.2.2010) (להלן: עניין בלדב), שם נקבע כי "אין להוציא מכלל אפשרות כי תתכנה נסיבות חריגות, שבהן תרומתו של סוכן מדיח מטעם הרשות לביצוע עבירה פלילית תהיה כה מהותית, עד כי יהיה בה כדי להקים לנאשם טענת 'הגנה מן הצדק' אשר בהתקבלה, עשויה היא להביא לביטול האישום נגדו" (שם, פסקה 72 לחוות דעתה של השופטת א' פרוקצ'יה. ראו גם: ע"פ 3396/09 אלהיב נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] פסקה 29 לפסק דינה של השופטת ע' ארבל (5.9.2011); נקדימון, בעמ' 226-229). כפי שסקר חברי, לשונו הברורה של סעיף 149(10) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, יחד עם התפתחות הדוקטרינה בפסיקת בית משפט זה, מובילה למסקנה כי דוקטרינת ההגנה מן הצדק מהווה "אכסניה" הולמת להגנת פח היקוש. כל זאת בכפוף כמובן למבחנים שבדין.

אמור מעתה כי על פי הלכת קטיעי הגנה מן הצדק הינה טענה מקדמית אשר יכול ותביא לפטור מהליכים משפטיים, לעיתים אף ללא תלות עם שאלת ביצוע העבירה, ואם כך הם פני הדברים בוודאי עשויה היא לשמש שיקול משמעותי גם בשלב המעצר עד לתום ההליכים.

על מנת להבין את ההקשר, יש לציין את פסק הדין בעניין קטיעי אשר ניתן בערכאה הראשונה על ידי כב' השופט דן מור ואשר החיל במפורש את הגנת ה"פח היקוש" Entrapment במשפטנו.

קשר זה בין טענה להדחה בוטה לדבר עבירה ולשאלת המעצר עד לתום ההליכים בוצע מפורשות עוד בשנות התשעים, בפסיקת בית המשפט העליון ומטעמי צדק. בעניין **בשפ 2294/92 סלימאן אלסנע נ' מדינת ישראל** שם קבע כבוד השופט חשין הלכה כי טענה זו עלולה להביא לשחרורו של משיב ממעצר עד לתום ההליכים וכך נאמר:

"שקלתי בדעתי עוד ועוד את עניינו של העורר שלפנינו, ודעתי נטלטה לא מעט. נזכור כי מדברים אנו בעבירה חמורה-מכל-חמורה, ואף המחוקק הורה אותנו כי בעבירה מסוג זה ראוי לעצור נאשם, והוא בהתאם להוראת סעיף 21א(א)(2) לחוק סדר הדין הפלילי (בין לפי האסכולה המחמירה בין לפי האסכולה המקילה). ואם בסופו של דבר נראה לי כי יש לשחרר את העורר בערבות, אין זאת אלא משום שהסוכנים הסמויים הרחיקו לכת במעשי ההדחה".

אם נקרא את הדברים שהורנו בית המשפט העליון בעניין אלסנאע, יחד ההתפתחות עליה עמד בעניין קטיעי לעיל יתחוור לנו כי הדחה בוטה לדבר עבירה - דין הוא שתביא לשחרור בערובה.

ומהי הדחה בוטה? נראה שניתן להיעזר במבחן שהובא בע"פ 1224/07 - בלדב

נראה לי כי מקום שהציע סוכן מדיח לאדם לבצע עבירה והוא סירב, או במקום שבו פנה סוכן מדיח לאדם בבקשה לבצע עבורו עבירה, בלא מידע מודיעיני, או מידע ספונטני על היותו של אותו אדם מבצע העבירות מסוג זה, בדרך כלל, אל לו להפציר בו לבצע עבירה זו ואם הפציר, יש מקום לעיין בפטור מהליך פלילי בגין העבירה אשר הגיעה לידי ביצוע בסופו של דבר.

אישום ראשון

הסניגור לא חלק על הראיות לכאורה לעניין האישום הראשון.

אישומים 2-4

בשיחה מיום 17/02/2015 מחזיר הסוכן כסף למשיב הם עושים חשבון ואז הסוכן שואל אם יש משהו מעניין והמשיב מסביר לו שהוא עצמו לא מוכר אבל יש לו חברים שמוכרים. המשיב לא מתנהג כמי שיודע את המחיר או כמי שעומד להרוויח מן העסקה אלא כמי ש"יכול לבדוק" את סוגי הסמים הכמויות דרכי התשלום ואף יכול לתת את ערבותו לביצוע עסקה שכזו שכן שמו בלבד משמש אשראי ("אור" בלשון המשוחחים להבדיל מ"מזומן") המשיב מדגיש כי בעבר **"התחייב על אנשים"** והתאכזב ("אכל טרחות") ואז מוסיף **"אני לא יכול לתת באוויר רק מזומן אתה מבין וגם זה אף פעם לא יהיה דרכי תמיד דרך אנשים"**

יחד עם זאת הוא מוסיף ואומר **"אם תיקח חמישיה אפשר לעשות 500, נראה לי סדר גודל 500 אבל אתה יודע סחורה דה בסט" סחורה שאנשים יפלו מהרגלים אחי, אפשר גם להביא דפוק ואללה ב - 350 אם זה מעניין אותך."**

בהמשך קובע המשיב את הקוד שאכן משמש את השניים לאחר מכן **"אם אתה צריך לא משנה תגיד לי 20,30 שקל אני כבר יבין אני אבדוק איתו ואתן לך תשובה"**

לאור המסגרת הנורמטיבית אשר נקבעה לעיל אינני יכול לומר כי ההדחה היתה בוטה או כי המשיב סירב לסייע לסוכן להשיג סמים. ההיפך הוא הנכון. הסוכן אך שאל והמשיב כבר השיב בהרחבה על מחירים, איכויות, אשראי וספקים והניח תשתית תקשורת לעתיד. גם אם הבהיר המשיב שאין בדעתו לבצע את המסחר ישירות או אף להיות מעורב במתן ערבות באופן ישיר, הרי שבהחלט חפץ להיות גורם פעיל ומרכזי בעסקה וכפי שמתברר מעובדות כתב האישום, אף היה

גם אם חפץ המשיב לתת כלים בידי הסוכן להחזיר את חובו ולשמור על קשר על מנת שיושב חוב זה - אין הדבר מסיר מאחריותו ואף לא ממסוכנותו המשיב מציג עצמו ומתנהג בפועל כמרכז של ידע ותיווך בענייני סמים אספקתם זמינותם מחיריהם ואיכותם.

ואכן כך היה, המשיב הפנה הפניות מדויקות בזמן ובהתאם לצרכים, נעשה שימוש בקודים אותם קבע והאנשים אליהם הפנה- ספקו את הסם הנדרש במועד אמנם צודק הסניגור כי חומר הראיות מותיר רושם ברור כי המוכרים אכן מוכרים משלהם ולא עושים את מצוות המשיב דווקא, אך הקשר דרכו חשוב להם מאוד כמו גם דמותו כמי ששלח אשר מקנה אמינות חיונית לקונה.

מן השיחות המוקלטות סביב אישום 4 עולה כי אכן שגיא אוחנה הוא הקובע את המחיר בעסקה, ואף מוזיל אותו כדי שהסוכן יקנה ממנו כמות גדולה יותר בהמשך. עיקר חלקו של המשיב בעסקה הוא תיווך ואקרדיטציה (תקינה ומהימנות) ואילו שגיא הוא זה שמעיד על עצמו כי הוא "קושי מרוויח" גם כאשר הסוכן מבקש סמים אחרים עונה שגיא כי הוא לא מחזיק דברים כאלה בבית ולא שולח את הסוכן בחזרה למשיב כפי שהיה עושה אילו היה פועל בפקודתו.

ואכן בתאריך 05/05/2015 מתבצעת עסקה עצמאית של הסוכן מול שגיא אוחנה. ומכאן שיש לקבל את עמדת הסניגור כי חלקו של המשיב בעסקה זו הוא תיווך חיוני ולא פיקוד וכן יש רגליים לסברה כי המשיב עשה תיווך זה כדי לאפשר לסוכן להרוויח כסף ולהחזיר לו את חובו.

אלא שמעשיו של הסוכן ותגובתו של המשיב אינם עומדים במבחני ההדחה הבוטה אשר התוו לעיל בפרק המסגרת הנורמטיבית. לא מצאתי בראיות לכאורה את יסודות הסירוב מול הלחץ הבלתי הוגן אשר מצדיק הכרה בהגנה של הדחה.

לא מצאתי לנכון לקבל את טענת הסניגור כי עצם קיומו של חוב מעסקת סמים קודמת יש בו לחץ בלתי הוגן על המשיב, יתכן שטענה כזו הייתה מתקבלת אילו היה מקורו של החוב אחר, אך אם ביקש המשיב שיפרעו לו חוב סמים על ידי רווחים אחרים מסמים- אין בעובדה זו כדי לכרסם בראיות, להגן עליו או להפוך את הפעלת הסוכן לבלתי הוגנת.

אשר על כן אני קובע כי ישנן ראיות לכאורה להרשעת המשיב בתיווך לסם מסוכן באישומים 2-4 אך יש לומר כי המדובר בתיווך מדויק חיוני איכותי ועיל שמתלווה אליו יסוד חיוני של ערובה לקונה - יסוד העלול להביא תיווך זה לידי סחר.

אישום שביעי

הסניגור לא חלק על כך שנמצאו סמים בביתו של המשיב אך טען כי הם הוחזקו לשם צריכה עצמית. טענה זו אין לקבל

שכן משקל הסמים עולה על החזקה הקבועה בתוספת הראשונה לפקודת הסמים המסוכנים ולפיכך, במקום שבו חזקה כי בית המשפט ירשיע בעבירה, והעדד ראיות תומכות יוצאות דופן להפיכת החזקה - לא ניתן לקבוע כי סיכויי הזיכוי עולים על סיכויי ההרשעה אלא להיפך מזה.

מסוכנות המשיב ביחס לחלופה המוצעת

בחינת מסוכנות בעבירות סמים - המסגרת הנורמטיבית:

שחרור ממעצר עד תום ההליכים בעבירות של סחר בסם מסוכן לרבות גידול סם, שהוא חוליה משמעותית בשרשרת הסם הוא חריג לכלל החקוק והפסיקתי הגורס כי קשה מאוד לסכל את הסיכון הנובע מאדם אשר נמצאו נגדו ראיות כי מכר סם לאחרים, או גידל סמים.

"מסוכנות זו נלמדת ממאפייניהן של עבירות אלה ובכללם הנזק הרב לחברה הטמון בנגע הסמים, הפיתוי לעסוק בעבירות אלה נוכח השכר הרב בצידן, והעובדה כי מדובר בעבירות שלצורך ביצוען לא נדרשת בהכרח יציאה מהבית... מאפיין משמעותי נוסף נוגע לעובדה שפעמים רבות מעורבים בעבירות אלה גם אנשים הנורמטיביים נעדרי עבר פלילי... ויתכן שאף מן העובדה כי הפעולות הנדרשות מחלק מהמעורבים נראות שוליות עבור המבצעים אותן, כגון העברת חפץ ממקום למקום, כך שגם אנשים נורמטיביים מוכנים לבצען מבלי לחשוב על השלכות מעשיהם עד תום." [בש"פ 2746/11 פלוני נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 11.5.2011)].

כאשר מדובר בעבירות מסוג זה הכלל שנקבע בשורה של פסקי דין הוא כי: "מי שיש נגדו ראיות לכאורה על החזקת סם שלא לצריכה עצמית, או על סחר בסם, צפוי למעצר עד תום ההליכים. רק נסיבות מיוחדות יכולות להצדיק, במקרים כאלה, שחרור מן המעצר." [בש"פ 4305/09 גאנם חרבאוי נ' מדינת ישראל, (טרם פורסם 25/5/09)]. [בש"פ 1191/04 שבת בש"פ 3927/03; לוי בש"פ 6463/09 איליה בש"פ 1965/09 עובדיה, בש"פ 11439/04 - אלקווייד].

יחד עם זאת, שערי החלופה אינם ננעלים במקרים חריגים מן השיקולים הבאים שאינם רשימה סגורה אלא לקט מפסיקה מחייבת של בית המשפט העליון:

- עברו הפלילי של המשיב נקי או אינו מכביד.
- המשיב אינו "סוחר סמים טיפוסי" או "חקלאי סמים" שמכירת הסם היא מקור פרנסתו.
- מכירת סם או גידול סם שאינו מהקשים.
- מכירת סם או גידול בעבור אדם אחד בלבד.
- נסיבות מיוחדות אישיות או כאלה הנובעות מביצוע העבירה עצמה עומדות לזכותו.
- חלופה ראויה, בפרט אם זוכה היא לחוות דעת חיובית של שירות המבחן.

[בש"פ 8224/07 סעדה, בש"פ 8572/10 לנקרי, בש"פ 2880/10 חביב בש"פ 5256/10 ספרוניקוב בש"פ 8955/08 סימן טוב נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 23.11.2008); בש"פ 981/05 בחיץ נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 14.2.2005)].

בע"פ 7757/04 בורשטיין נגד מדינת ישראל הפנים לנו בית המשפט העליון את חשיבותו המיוחדת של תיווך יעיל

בסמים וכך אמר :

סחר בבני-אדם, כמוהו כסחר בסמים, נדרש - לעצם קיומו - לאנשי קשר המחברים בין מוכרים לבין קונים, והדברים פשוטים. סוחר מן-המניין, איש טוב וישר-דרך, מציג את מרכולתו ברבים - בחלון הראווה, על מדפים, בפרסום, בעיתונות ובשאר כלי תקשורת - והקונים באים או שאינם באים, והכול גלוי לעין השמש. לא כן הוא הסוחר באדם או בסמים. סוחר זה לא יפרסם את מרכולתו באורח גלוי ברבים, וממילא נדרש הוא לאנשי-קשר. אלה הם המתווכים לעיסקות סמים או סחר בבני-אדם "

מסוכנות המשיב - מן הכלל אל הפרט

אל מול עברו הנקי של המשיב גילו הצעיר וכישרונותיו האקדמיים וכן אל מול התחושה כי פעל את אשר פעל כדי להביא להחזר חוב סמים שחב לו הסוכן - עומדת העובדה כי המשיב סחר החזיק ותיווך בכמויות גדולות של סמים בסכומים מוכחים לכאורה של עשרות אלפי שקלים .

המשיב מכר כמות גדולה מאוד של סם מעובד במסגרת האישום הראשון והראיות לכאורה אינם מעידים כי נטש דרך זו אלא כי הוא התמיד בה ושמר על קשר רציף ומרצונו עם עולם הסמים. אכן לא קיבלתי את דעת התובע כי הראיות מובילות לתוצאה הכרחית שעל פיה ארגן מערך גדול של סחר בסמים ועמד בראשו אך יש להביא בחשבון כי ערך עסקה גדולה מאוד בסם מעובד בשווי עשרות אלפי שקלים בראשית עלילות כתב האישום ובהמשך תיווך תיווך יעיל אשר קשר בין ספקים לקוחות ומידע חיוני אשר ניתן בעולם הסמים (לרבות סמים קשים) להשיגו רק על ידי מי שמנסה ובקי בתחום . בסופם של אירועים הסתבר כי הוא מחזיק סמים מסוגים שונים בביתו וכפי הנראה והעולה מחומר הראיות גם משתמש בהם .

לא ראיתי סימני חרטה ועזיבה אמיתית של עולם הסמים לא באמרותיו של המשיב ולא בפני ובהתנהגותו במהלך העסקאות לא חשתי אלא חיפוש של דרך חדשה בעסקים אלה ושמירה על קשר איתם תוך הפגנת זהירות מרובה מסיכוני חוץ ופנים .

הראיות לכאורה מצביעות כי למשיב שכל פועל, מידע חיוני וזמין, היכרות עם הנפשות הפועלות זהירות מרובה ויכולת להוציא לפועל עסקאות במהירות וביעילות . נראה מחומר הראיות והוא מעיד על עצמו כי שמו בלבד פותח דלתות בעולם הסמים ושמו בלבד משמש ערובה ובטוחה לעסקאות אלה ששום חוק לא מעניק להן ביטחון .

התרשמתי כי המשיב פועל בשיטה כיאה לסטודנט הלומד כלכלה ועושה חיל בלימודיו ומכאן, מהיותו מרכז של ידע - נובעת מסוכנותו אשר יקשה לצמצמה בחלופה ואף בחלופה הדוקה, שכן על מנת להגשים מסוכנות זו - אין צורך לצאת מן הבית .

לפיכך אני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו

עקב העדרותי מבית המשפט - ההחלטה נכתבה ונחתמה היום 15/06/2015 על ידי ותינתן כחוק במעמד המשיב על ידי כב' השופט התורן .

זכות ערר בתוך שלושים יום

ניתנה היום, כ"ח סיוון תשע"ה, 15 יוני 2015, במעמד הצדדים.